

[Jørgen Jensen.]

de fremkommer. Det er efter vor opfattelse en forudsætning for, at sikkerhedsudvalgene kan løse deres opgave, at de er vidende om alle de nye erfaringer, der fremkommer, om alle de farer, som afsløres. Jeg kan bare nævne et enkelt område, svejserapporterne, hvor nye rapporter har vist, at det, der var gældende og rigtigt for nogle få år siden, det erkender man i dag ikke rækker til, ikke er uddybende nok.

Ændringsforslaget til § 9 bygger på erfaringer fra overenskomstfortolkning, hvor vi jo også kender formuleringen „rimelig tid“ til tillidsmanden. Det giver anledning til en stadig strid om, hvad rimelig tid er. Der må ikke være nogen tvivl om, at med hensyn til sikkerhed og sundhed må det være den nødvendige tid, man må have til rådighed for dette arbejde.

I § 10 har vi ønsket at slette henvisningen til gældende overenskomster for sikkerhedsrepræsentanternes værn mod afskedigelse og anden forringelse af deres forhold. Der er en lang række områder, hvor gældende overenskomster ikke er klare nok, og vi mener, det må være absolut, at sikkerhedsrepræsentanter ikke kan afskediges på grund af den indsats, de udøver som sikkerhedsrepræsentanter.

Principielt kunne man sige, at det burde også gælde for tillidsmænd, men når vi har diskuteret tillidsmandsbeskyttelse, har man taget stilling til den faglige kamp, der foregår på arbejdspladserne. Men alle har jo i udvalget og vel også på møder givet udtryk for, at sikkerhedsarbejdet skulle løftes op over den faglige strid. Vi mener ikke, det kan løftes op over den, men vi ønsker at præcisere, at sikkerhedsrepræsentanten må være beskyttet helt absolut imod afskedigelse eller forføjelse.

I § 12 ønsker vi tilføjet, at sikkerhedsrepræsentanten skal have mulighed for at søge saglig bistand og have mulighed for at gå til sin faglige organisation for at få oplysning og ekspertise, som organisationen råder over.

I vort ændringsforslag til § 21 har vi understreget, at det ikke alene er arbejdstilsynet, men også sikkerhedsrepræsentanten, der kan forlange undersøgelser, og at resultatet af sådanne undersøgelser skal bekendtgøres for sikkerhedsrepræsentanten.

I § 26, stk. 2, mener vi det skal præciseres, at arbejdet skal standses, hvis der er risiko for liv eller helbred.

Heroverfor siger hr. Glensgård, at vi vil få mange arbejdsstandsninger. Jeg vil erindre om, at der er også mange, der standser arbejdet i dag, når de er 50 år, fordi de er nedslidte, eller fordi vi ikke har haft en ordentlig sikkerhedsbestemmelse eller miljølov. Det sker jo også, at der er arbejdsstandsninger, fordi man følger en kollega til graven, som var blevet ramt, fordi man ikke har taget hensyn til sikkerhedsforanstaltninger på arbejdspladsen. Det vil da kun være gavnligt, hvis vi fik arbejdsstandsninger, som forhindrede den slags ting i tiden fremover.

Med hensyn til vort ændringsforslag til § 36 om dispensationer er vi enige i de bemærkninger, som SF har gjort, men ud over det mener vi, at i den paragraf, som direkte peger på dette, må der for det første være ganske korte tidsfrister, der skal gives midlertidige sikkerhedsregler for dispensationsperioden, og de skal godkendes af sikkerhedsrepræsentanten. Hvis man ikke gør det, så er vi bange for, at man åbner op for en meget farlig udvikling. Dispensationerne ved administrationen af de nugældende love rejser daglig store problemer ude på arbejdspladsen, ikke alene i form af utilfredshed, men også i form af omgæelser af de bestemmelser, vi har i dag.

Vort ændringsforslag om, at § 50, stk. 2, helt skal udgå, understreger, at hviletiden på mindst 11 timer må være absolut. Der er ingen grund til at undtage arbejde ved holddrift eller ved landbruget; man kan udmærket lægge arbejdet til rette, således at 11 timers reglen bliver gældende for alle.

I § 74 ønsker vi indføjet et nyt stykke, som siger, at de faglige organisationer inden for deres arbejdsområde kan vælge tilsynsførende i et antal af 1 for hver påbegyndt 1.000 medlemmer plus en stedfortræder for hver af disse valgte tilsynsførende, og vi har sagt, at de af organisationerne valgte tilsynsførende skal anmeldes efter samme retningslinjer som sikkerhedsrepræsentanterne, og at de skal have samme beføjelser og retigheder som arbejdstilsynets medarbejdere. Erfaringen har vist, at dette må være et mindstekrav, hvis vi vil have loven til at virke. Vi har i bemærkningerne til dette